

друга, тога послѣдна-та приима удареніе; както: ни лѣ, да бѣ.

§ 141. Заедно со знакове-те на ударенія-та е принетъ въ славянско-то правописаніе отъ гърчко-то и *придыхателный-а* знакъ тѣнкое ([^]), онъ ся полага надъ всякоя начална гласна буква: както ѣ, ѡ, ѱ, ѱ жѣ, ѱ ченікъ.

Кога начална-та гласна буква има надъ себе и удареніе-то, тога заедно со *придыханіе-то* ся полага надъ нея и знакъ-а ([']) Ѣстроѣ; както: Ѣще Ѣже Ѣже Ѣбразъ Ѣтро и проч. Той знакъ ся именува: Ѣсо (["]).

Другій-а подобенъ нему знакъ е апѣстрофъ-а ([~]) онъ ся полага такоже въ начало надъ гласны-те на нѣкои падежи въ множественно число за да ги отличи отъ единны-те подобны имъ падежи; както: Ѣже Ѣ, Ѣже, Ѣмъ, един. Ѣже, Ѣже, Ѣмъ. Такоже онъ ся полага и на слѣдующи-те отъ единственно число падежи; Ѣ ю Ѣ юже.

